

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/45/2019
Identifikačné číslo spisu:	7516010466
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7516010466.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného N. L. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. augusta 2019 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Dany Čukylovej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. apríla 2018, sp. zn. 6To/15/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. L. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) z 21. decembra 2017, sp. zn. 8T/24/2017 bol obvinený N. L. uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

pred rodinným domom č. XX, na ul. U. v C., dňa 2. augusta 2015 v čase o 13,28 hod. bez udania dôvodu slovné napadol tam prítomnú policajnú hliadku v zložení nstržm. R. F. a ppráp. U. H., kedy na ich opakované výzvy, aby od svojho konania upustil, nereagoval, vulgárne na policajnú hliadku nadával a pokúsil sa ich opľuť.

Okresný súd uložil obvinenému N. L. podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v dĺžke troch rokov.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaného N. L., nar. XX. L. XXXX v C., trvale bytom U. XXX/XX, C., oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice - okolie zo dňa 5. septembra 2016, sp. zn. 1 Pv 769/15/8806, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a prečin

nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v meste Rožňava v dobe od 26. septembra 2012 do 6. februára 2015 dlhodobo prenasledoval sudcu Okresného súdu v Rožňave JUDr. E. V. tak, že úmyselne inicioval stretnutia s ním na miestach verejnosti prístupných, pri ktorých ho hrubo urážal a vyhrážal sa mu ublížením na zdraví z dôvodu, že tento ako sudca pre prípravné konanie dňa 23. novembra 2007 vydal pod sp. zn. OSRV-V-10-7/2007 príkaz na vykonanie domovej prehliadky u tohto obvineného,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach preskúmal a následne, dňa 24. apríla 2018, sp. zn. 6To/15/2018, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 10. mája 2019 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Dany Čukylovej.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Namietal, že súd nesprávne kvalifikoval jeho konanie, ktoré malo byť podľa jeho názoru posudzované nanajvýš ako priestupok. Zdôraznil, že skutok, za ktorý bol odsúdený, bol súdu preukázaný iba svedeckými výpoveďami policajtov, pretože svedok Y. N. vypovedal v jeho prospech. Ďalej uviedol, že predmetný skutok nedosiahol potrebný stupeň spoločenskej škody (materiálny korektív), čo pri posudzovaní prečinu výtržníctva potvrdzuje aj ustálená judikatúra (R 40/1977). Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a po zrušení napadnutých rozhodnutí vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 7. júna 2019 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce tak, že ho navrhol podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 1. augusta 2019.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu

upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Obvinený v podanom dovolaní namietal hodnotenie dôkazov, najmä svedeckých výpovedí. Všetky tieto námietky sú však tzv. námietkami skutkovými, t. j. námietkami vzťahujúcimi sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/, časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Tr. por.

Obvinený ďalej namietal nepatrnosť závažnosti skutku, potrebu aplikácie tzv. materiálneho korektívu.

Dovolací súd predovšetkým skúmal, či konaním obvineného N. L. boli naplnené všetky (formálne i materiálne) znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Znakmi sa pritom rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy tvoriace skutkovú podstatu trestného činu. Len v prípade prítomnosti všetkých znakov možno pokladať spáchaný skutok za trestný čin, ktorý podlieha trestnej zodpovednosti. Okrem obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú objekt (záujem, spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, prípadne pohnútky), sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje naplnenie tzv. materiálneho korektívu v zmysle ustanovenia 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Jednou z podmienok, aby mohlo byť určité protiprávne konanie kvalifikované ako prečin, je vyššia ako nepatrná závažnosť konania. Na posúdenie závažnosti konania má vplyv spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, miera zavinenia a pohnútky páchatela.

V prejednávanej trestnej veci dospel dovolací súd k záveru, že obvinený N. L. svojím konaním uvedeným v skutkovej vete rozsudku naplnil formálne i materiálne znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru /keď nesúhlasí s rozsahom vykonaného dokazovania a so spôsobom jeho hodnotenia/, a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol, a preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením

na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.